

Loven, var der tidligere ved Lov Nr. 341 af 28. Juni 1920 § 6 truffet en nærmest supplerende Ordning gældende ved Siden af den i de nævnte Landsdele bestaaende Ordning, og fra denne er hentet de Regler, som nu indføres ved Loven med Hensyn til Tilsynet med Præstegaarden og Jordernes Drift, idet dette, der hidtil i Kongeriget var henlagt til Stiftsøvrighederne og Ministeriet, nu lægges ind under Menighederne. — I de nedenstaaende Bemærkninger gøres Rede for, paa hvilke væsentlige Punkter den nye Lov adskiller sig fra det hidtil gældende. Loven falder i 7 Afsnit, af hvilke Afsnit 1—4 omhandler Lønningsbestemmelser, Stedtillæg, Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, Efterindtægt, Pension og Naadensaar, 5. Afsnit Udgifternes Fordeling, 6. Afsnit Lønningsmidlernes Bestyrelse og 7. Afsnit Almindelige Bestemmelser.

Første Afsnit, *Lønningsbestemmelser*, holder sig væsentlig til den tidligere Lov.

Fra Præsteforeningens Side var der overfor det kirkelige Udvalg fremsat Anmodning om Forbedring af de ved den, i Forbindelse med Loven af 1921, fastsatte Lønninger. Af Kirkeministeren udtaltes ved Lovforslagets Forelæggelse, at Præsterne kunde med god Grund vente en Lønningsforhøjelse efter Ministerens Udtalelser i Rigsdagen for et Par Aar siden, idet han havde den Opfattelse, at Præsterne gennemgaaende er daarligere lønnet end andre universitetsuddannede Embedsmænd. Herpaa blev i nogen Maade raadet Bod ved Loven af 1921, men Præsterne ønskede en fuldkommen Ligestilling med andre Embedsmænd tilvejebragt. Præsteforeningen fremsatte overfor det kirkelige Udvalg Ønske om, at den nugældende Ordning, hvorefter Sognekaldene og de residerende Kapellanier i Købstæderne lønnes i 3 Lønningsklasser, skulde afløses af et Enklassesystem. Under Paa-bæraabelse af, at den nuværende Ordning under den gældende Kaldelsesmaade virker uretfærdigt, ønskede Præsteforeningen en ensartet Løn, som skulde gælde for alle Embeder i By og paa Landet, og mente, at der kunde ydes Præsterne en højere Begyndelsesløn og en Slutløn, der vel ikke naaede Slutlønnen i den nuværende 1. Lønningsklasse, men som dog overskred Slutlønnen i 2. Lønningsklasse.

Da det laa nær at indvende herimod, at det vil være urimeligt at lønne alle Embeder ens uden Hensyn til deres Omfang og Betydning, søgte Præsteforeningen at bøde herpaa ved et Forslag om, at der skulde ydes Befolkningstillæg og Areal-tillæg. Det kirkelige Udvalg mente ikke at kunne følge For-øeningen helt, men foreslog opretholdt en øverste Klasse med 125 Embeder (i den tidligere Lov er der 250 Embeder) i 1. Klasse foruden Embederne i de sønderjydske Landsdele, hvorhos Udvalget ikke foreslog Areal-tillæg. Alt i alt vilde det kirkelige